

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor. Egészévre 8 kor.
Fél évre 4 „ Egyes szám ára 20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Földünk és népünk.

— Nem arról a sárgómbrol szólunk, melyet a csillagászok a Nap egyik bolygójának, másként: Földnek neveznek, hanem az őslakosaink által mivelt (?) zsilvölgyi ingatlanokról.

Két főszempontból képezi az ingatlan a közhatóság védelmének, köteles gondoskodásának tárgyát és pedig: hogy a tulajdonos megfelelő művelés mellett annak hozamát használhassa; továbbá, hogy tulajdonjoga biztosítható.

Ehhez a két fontos kérdéshez van szavunk a mezőgazdaság érdekében.

Mezőgazdaságról az egész Zsilvölgyben alig lehet szó, Nem azért mert éghajlatunk és talajviszonyaink a mezőgazdaság üzésére nem kedvezők, hanem azért, mert az égalji- és talajviszonyoknak megfelelő gazdálkodással az ingatlan termőképessége nem használtatik ki.

A völgyben lévő réteken tápláló széna és buja sarju terem. Ámde a talaj sík felületének nagyobb részét vakandurások borítják, melyektől alig lehet egy kaszavágást tenni s a melyeken semmi, vagy bojtortján terem. Földművelő őslakosainkat oktatással s példaadással rá kellene bírni, hogy a rét felületét elegyengessék, a túlsok vakand kártékonyágának elejét vegyék, a mi nem nehéz feladat.

Sok helyen elárasztják, eliszapolják, vagy elomossák a patakok a termőréteget, holott kevés fáradsággal, árkolásokkal lehetne — rendkívüli

esetektől eltekintve — a patakok lefolyását szabályozni, azok kártékonyágát megszüntetni.

Az itt divó szántással és kaszással pedig éppen nem irtják ki a gyomot, sem az ültetvények meggyökeresedéséhez a talajt meg nem puhítják.

Ez is nagyban hozzájárul, hogy a zsilvölgyi földek termőképessége ki nem használtatik. Megnehezíti a földbirtok használatát azon sajnálatos körülmény is, hogy a tulajdonjog szentsége iránti tisztelet érzete nagy általánosságban hiányzik. Ebből keletkeznek a villongások a perlekedések, melyekhez a birtokhatárok rendezetlensége bőséges alapot szolgáltat.

Hiába rendeli az 1894. évi XII. t. cz., hogy ha a földbirtok határát folyók, csatornák, patakok, rendesen vízzel bíró erek, vagy el nem mozdítható természetes jelek nem képezik, akkor a földbirtok határai, minden birtokos által látható módon megjelölendők, még pedig állandó, szilárd határjelekkel. Hogy a határjelek felállítására, kijavítására és megújítására az érdekeltek ne legyenek kénytelenek a költséges bírói beavatkozást igénybe venni, a törvény akként rendelkezik, hogy a vitás kérdések elintézése az előjárásnál kérendő, mely ugy a határjelek felállítására, mint azok fentartására felügyelni, sőt, ha a tulajdonos a törvényben megszabott kötelességét nem teljesítené, annak költségére a határjeleket az előjáróság felállíttatni köteles. Tapasztalaton alapuló meggyőződésünk az, hogy a Zsilvölgy előjáróságát a hivatkozott törvény 34, 35 §§-aiban meg-

szabott kötelesegiük teljesítésére nem is gondolnak. Pedig mennyi surlódásnak, költséges perlekedésnek, engesztelhetlen gyűlölkedésnek eleje vetetnék, ha az előjáróságok ez irányban is gondoskodnának a hatóságuk alá tartozó lakosok érdekében.

A földművesnek foglalkozási köre, élelem forrása a föld. Szükséges tehát, hogy ez az ingatlan törvényes birtokosának tulajdonjoga is mindenki szemben biztosítható. Ámde az a legnagyobb baj, hogy éppen ez nincsen biztosítva. Határozottan merjük állítani, hogy az egész Zsilvölgyben a tulajdonjog törvényszerű biztosítására szolgáló hiteltelekkönyvek kilencz tízedrészre nincsen rendben, és így a tulajdonosoknak leginkább féltett, legdrágább kincse ily arányban nincsen biztosítva. Régen elhalt, eltávozott, ismeretlen, eladósodott s vagy jogosulatlan telekkönyvi tulajdonos nevére van a legtöbb ingatlan bekebelezve s a jóhiszemű birtokos akkor jajveszékél, midőn küszöbje előtt megütik a dobót, midőn meg kell válni tűzhelyétől, midőn siránkozó kis gyermekeivel együtt kiteleplik édes otthonából csak azért, mert az a föld, az a hajlék, melyet jogos tulajdonának tartott s évekig háborítlanul és jóhiszeműleg használt, nem volt telekkönyvileg az ő javára bekebelezve.

Ha telekkönyvi hatósággal felruházott bír. járásbíróság volna Petrozsényben, a Zsilvölgy központján; megtekinthetnék az érdekeltek a telekkönyvi bejegyzéseket, intézkedhetnének a téves

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

M. hoz.

Ha sorsom átka ver,
Ég és föld ellenem
Koldus, szegény leszek,
„Reád emlékezem“!

Ha minden elhagyott,
Halál lessz ércselem.
Boldogtalan leszek
„Reád emlékezem“!

De nem leszek szegény,
Bár semmim se legyen.
Boldogtalan sem; mert,
„Reád emlékezem“! . . .

Szelid Tigris.

Praktikus nászutazás.

Elhatároztuk az urammal, hogy mint jól nevelt házaspárhoz illik, ezentul borzasztó mód takarékoskodni fogunk.

Mindjárt el is kezdtük azzal, hogy nászutazásunk alkalmával a podgyásunkat nem visszük magunkkal, hanem teherárúként előre küldjük Diepelbe. Családunk tapasztalt és sokat utazott tagjai ugyan ezt nem találták nagyon czélszerűnek, de mi, miután a czök-mókot utnak indítottuk az ilyen „sporolási szisztemák” útján, rövid idő alatt egy leendő vagyonról álmodoztunk.

Egyszersmind, ismét követve praktikus hajlamainkat, szokásunk ellenére a legkopottabb ruháinkat vettük fel az útra.

Igy történt, hogy a már Diepellben reánk várakozó barátaink véleménye szerint lehetetlenül néztünk ki, mikor megérkeztünk.

Perse, röktön szaladtunk a koffert kiváltani, de ámulva konstátáltuk, hogy még mindig nem érkezett meg.

Megnyugtattuk barátainkat, hogy egy félóra múlva, amikor a koffertünknek okvetlenül meg kell érkeznie, a mi pompás ruháink láttára, sárga irigység fogja emészteni az összes ott időző divathölgyeket és urakat.

Bevallom, hogy ezen állításunk tulzás volt, de kénytelenek voltunk barátainkban a reményt táplálni,

mert ezeknek csakugyan nem lehetett kellemes, hogy a dieppei közönség bámuló pillantásokat vet az uram, viharezett és kaczkiásan félreesapott, de a kontinens összes nemzeti színeit játszó vadászkalapjára.

Mikor a table d’hôte ideje elérkezett, barátaink, egy más fogadót ajánlottak, ahol sokkal jobban lehet étkezni, mint a hol ők étkeztek.

Mi azonban ennek ellenére is velük maradtunk.

A koffert pedig nem érkezett meg, se másnap, se hatodnap, noha mélyen szomorodott szívvel már egy kis vagyont sürgönyöztünk el az összes állomásokra, hol a mi várva várt ruháink késlekedhetett.

Egyik barátom bizalmasan elmondta, hogy a férjét tegnap valaki meginterpellálta, hogy miféle trupp-hoz tartozik az a fiatal pír, akivel mindig együtt járnak. És ő mivel nem akarta ami koffertstóriánkat elmondani, kénytelen volt válaszolni, hogy az a fiatal férfi, egy kitűnő tudós, aki, mint a tudósok rendesen, elvből czinikusan ruházkodik; a felesége pedig esupa szerelemből követi a példáját. A kérdezősködő ezt dicsérendőnek és meghatónak találta egy ifjú nő részéről és attól kezdve ha látott, felváltva, dicsérő és megható pillantásokat vetett reám.

Elérkezett a hetedik nap, elutazásunk napjának reggele. Reggeli sétánk közben a fogadó portása rohanna szaladt utánunk, hogy hamar menjünk haza, az annyira várt és annyiszor reklamált koffert megérkezett.

Na, nekünk se kellett több!

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdőségét, ruganyos telt-ségét. A testhört bárszony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát, semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz-t beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM” laboratoriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói ut 88. sz 20—20

bejegyzések kiigazítása iránt s ezernyi perlekedésnek, kiszámíthatlan károsodásnak eleje vétetnek. —

Az állam minden polgárának egyenlő joga van az államhatalom védelméhez, oltalmához s az állami köztisztviselők jótéteményének igénybe vételéhez s a jelzett körülmény kiválóan indokoltá teszi, hogy a Zsilvölgy földbirtokosainak veszélyeztetett érdeke védelemben részesüljön.

Bányászok ünnepe.

Ünneppé avatta december hó 4-ét, SzentBorbála napját, a bányászok szent tisztelete.

Szüksége van a mindennapos sivárság, s a létküzdelem hullámortolai között a komoly munka nap-számásainak ily ünnepre, mely tisztító és megnyugtató erővel hat.

A bányászok véd szentje Borbála, a hit hűségnek, a lelki tisztaságnak és az önfeláldozásnak diesteljes eszményképe, a kinek a dicsőségén keltett lelkesedés új életet, új reményt olt a föld rejtett kincsét forró veríték közt aknázó munkások lelkébe, a kinek ragyogó, elbajoló fensége fölemeli, meggazdagítja a munkás nép egész lelkét, s e napon az érdek harcok küzdelméből menekülve összeforrasztó, mindent kibékítő ideálban egyesülnek lelkeik.

SzentBorbála élete és megdicsőülése méltó arra, hogy a bányászok szent tisztelettel övezett eszményképe legyen: És az is.

Az ő élete történetéből röviden ismertetjük azon adatokat, melyekkel a petrosényi rom. cath. templomban tartott ünnepi Isteni tisztelet alkalmával Hussek Gyula lelkész méltó képpen dicsőítette Szent Borbála erőnyeit:

„Szt. Borbála minden kényelem öröm és élvezetéről, melyet a pogányság s gazdagság nyújtott neki, lemondott gyöngye gyermek korában. Szelid szemeivel vizsgálta a világ nagyszerű alkotását, gyakorta elmerült a nap, hold és menybolt ezernyi csillagának szemléletében s mindebből azt következtette, hogy kell lennie egy hatalmas alkotónak, kitől mindez származik és csak ez lehet egyedül az igaz Isten, miért azon pogány istenek, kiknek ő eddig hódolt semmit sem tudtak teremteni. Imádkozott az igaz Istenhez pedig nem is ismerte, bőjtölt virrasztott s feddhetlen életet élt. Az Ur Isten meg is hallgatta kérését; megadta neki az alkalmat, hogy a keresztyénység szent tanát megismerje és atyja tudta nélkül megkeresztelkedhesek.

Magas nemzetségből származott, testi szépségre fölülmult nemcsak Nikomédiában, de messze földön

minden nőt. Szeretreméltóság, kellem és báj trónoltak arcán, bűbájával megragadott minden ifjút s ezek versengtek kezéért, de atyja: Dioskorus egyelőre a legmagasabb rangot is visszautasítá s leányát egy tornyban berendezett kényelmes lakásba zárta s kitűzött egy napot, melyben a nyilvánosság elé léphet s választhat a kezéért esdeklő ifjúk között.

Szt. Borbálának mily jól esett a magány. Megszabadult a földi gondoktól, menyei kincseket gyűjtött magának, erkölcsről erkölcsre emelkedett, elmerült imáiba, el a szent titkokba, melyeket Isten a bölcsék előtt elrejtett, és a gyermekhitűek előtt kitár. Két ablak volt szobáján, ő még egy harmadikat csináltatott hozzá, hogy az a három isteni személy, a Szentháromság titkára emlékeztesse, szobája falára vésette a kereszt jelét, hogy folyton Krisztus szenvedéseire gondoljon.

Itt a magányban egyedül Krisztusnak szentelte magát. Hajnalhasadéskor a madarkákkal zengett dicséretet a Teremtőnek, este a csillagok milliárdjainak szemléleténél dicsőítette Isten igralmát. Itt a magányban edzé lelkét, hogy ellent tudjon állani atyja kérésének és parancsának, ki oly szép szavakkal adta eleje a földi gyönyöröket s a házasság örömeit, de Borbála bátran ellenállt atyja minden szavának.

Oh mennyire különböztek egymástól: az csak a földiekre vetette szemét; Borbála már élve a menny felé járt.

De miért lesz szörnyeteg oh Dioskorus, minő düh lobog arcodon, úgy látszik mintha el akarnád nyelni ez ártatlan bányást, ki vértanú halálra készül. Száműzted talán szivedből az atyai érzést széttepnéd tán a természet kötelekét, tenmagad akarsz gyermekek hóhéra lenni; meg akarod neved bélyegezni örökre?

Láttatok e már, mint törték ki az orkánok s dühvel rontottak a tengerre s a tornyosuló fekete hullámok a hullámörvénybe akarták sodorni a lengő picziny sajkat? Ilyen volt Dioskorus dűhe, mikor látta, hogy Borbála a pogány vallástól elpártolt s keresztény lett, — azt hitte dühét csak leánya halálával hűtheti le. Karddal rohan reá, hogy keresztül szúrja, Borbála futásnak ered, atyja nyomában, űzi őt a városvégéig, de Isten, ki örökdió gyermekeit felett, nem hagyja őt, utat nyit a közsiklában, mely ketté nyílik s felfogja a reá mért halálos csapást. A dühös atya ráakad leányára, megragadja, földre teríti, lábbal tiporja, haragtengye testét, darva ökölcsepások között, szétkuszalt dűs fekete hajánál vonsozja őt a helytartóhoz. A kecsgetetés, a rábeszélés itt sem használt. Megparancsolta tehát a helytartó, hogy Borbála egész testét addigüssék míg csupa seb nem lesz, aztán tömlőczbe huzdolták, gondolván mindjárt kiadja lelkét, az Ur azonban elküldte angyalát s kigyógyította minden sebéből. A helytartó csodálta s még keményebben kinez-

Egy fél óra múlva már büszkén sétáltam gigerlivé alakított férjem oldalán a legdiszesebb toilettemben. Igaz, hogy ez a legdiszesebb toilette a legforróbb nyári napokra készült és az nap igen hűvös szellő fujdogált. De mi egy kis nátha ilyenkor! A fődolog, hogy a garderoibe tizenkét óra alatt be legyen mutatva.

Délben, már egy bársnyos prémes ruhában jelentem meg. Volt is nekem akkor időm azon törni a fejem, hogy délre kisüt a nap. Különbösen ellensúlyozásul az uram főhéherkének öltözve, Tennis-kosztümben bandukolt mellettem.

Ha jól tudom, az öltözékeink nem nagyon illettek egymáshoz, ennek tulajdonítom, hogy az emberek a hetedik napon még gyanusabban néztek reánk, mint az előző hat nap elatt.

Miután még én több rendbeli ruhát, az uram pedig az utcai ruháin kívül, a smokingját és a frakkját ha nem is éppen alkalmoszerűen, bemutatott: újból felmerült a pakolás kérdése.

Barátaink, egy úr és egy asszony, szintén fiatal házások.

Szörnyűkődvé láttuk, hogy az összes podgyászainkat, magukkal viszik a vasútra.

Mi, újra az „immár nem szokatlan” teherárúként való feladás módját folytattuk. Hiszen most már egész hazáig mindenütt legfeljebb két napig szándékoztunk maradni. Erre pedig nem kell annyi ruha.

Igaz, hogy az útra okvetlenül szükséges holmik sem akartak beletérni a kézi táskánkba, de mi az ilyen praktikus utasoknak?

Csak egy kis csárdást kellett az oldalán eltánczoló-

nom és már tíz percnyi erőlködés után, be volt csukva a táskánk. És ámbár az oldalai, minden rajta végzett tánczmutatványaim ellenére is, veszedelmesen dagadtak voltak, nagy diadalal szállítottuk ki a vasúthoz.

A teljesített kötelesség érzetével ültünk a vasutnál és csak néha pillantottunk kissé izgatottan ami sokat szenvedett paktáskánkra, amely ugylátszik, unni kezdte a dolgot. Olyan gyanusan feszült az oldala, mintha mindjárt be szándékoznék bizonyítani, hogy a sok, az sok.

Sokat a paktáska se bír!

Ugy is történt.

Egy dieppi benszülött gyöngédnek nem mondható cipőjének az érintése és az annyit megért táskák szízenvedett; vagy, hogy a helyzetet jobban illusztráljam — felpukkant! Az utazni készülő ifjú urak és ifjú hölgyek a következő pillanatban, pirulva szemlélhették egy úr és egy hölgy legintimebb toiletté ezikeit . . . A mi házaspár barátunk az első perczben egyszerűen meg akart tagadni bennünket, de aztán mégis felülkerekedett bennük a nemesebb hajlam és — segítettek az összes holmit az uram felöltőjébe gyömöszölni. Mire a vonat megérkezett, a mi szerencsétlen podgyászunk már egy vastag bácsihoz hasonlított.

Megkaptuk a felöltő egy egy ujját, úgy szaladtunk azzal, oda se hederítve ama körülménynek, hogy a felöltőből éppen szalónképes fehérneműek lógtak ki, végig söpörve a pályaudvar egész kövezetét!

Végre bent ültünk a kupében és megbotrínkozva vettük észre, hogy a már bentülő öreg anglust, megjelenésünk óriási derűltségre keltette és minden angol

tatá, teste ismét csupa seb volt s ez szörnyű sebből vérző testet tüzes kanózsokkal sütöttek. De ő állhatatos maradt, égve emeit szemekkel mondá: „Uram ne vond el tőlem kezemet. Velel mindenre képes vagyok, nélkülöd semmire.”

Az embertelen atya végignézte szt. leánya kineztatását, örömmel nézett minden metszést, minden égetést, kaján mosolylyal serkenté a hóhérokat, s mikor a helytartó megadta az engedelmet, hogy kivégezzék ő maga kérte, hogy saját kezével üthesse le leánya fejét. Borbálát a városon kívül egy dombra kísérték. Villog a pallos a dühöngő atya kezében, Borbála térdelve rebeg halát Istennek s mint a hervadt rózsza lehajtja szép fejét, a pallos sújt és Borbála örömmel fogadja Jézusért atyja kezéből a végesapást.

Borzalom kiáltás zug végig a tömegben, a vad pogány ereken is megfagy a vér. Borbála lelke menybe repült, de a gyilkos atya kezén még meg sem száradt a vér, iszonyú menydörgés támad s egy cikikázó villám leüti a gyilkos atyát, ki ott adja ki szerencsétlen lelkét.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hír.** Az erdélyi m. kir. esendőrségi I. kerület parancsnoka: Babocsay Károly ezredes hivatalos vizsgálatot tart Petrosényben és vidéken a csendőrségi alosztályoknál.

— **Tisztelgés a bányaigazgatónál.** Általánosan elterjedt a hír, hogy Andreics János bányaigazgató megváltik itteni állásától s elköltözik Petrosényből. A híresztelésnek volt alapja, mert Andreics igen szép és fényesen javadalmazott állásra kapott meghívást, ő azonban megtartotta itteni szép pozícióját. Ebből az alkalomból üdvözölték a fővárosból lazaérkezett igazgatót a bányatisztek, altisztek s bányaalkalmazottak f. hó 7-én, a midőn esti 7 órára több mint ezer bányász gyűlt össze az anyagszertárnál s bányászmeccsekkel és lámpákkal négyes sorokban a bányazenekar harsogó indulói mellett vonultak az igazgató lakása elé s a bánya-hivatalnokok és minden üzemtől egy altiszt és egy bányász az összes alkalmazottak képviselőiben az igazgató fogadó termébe mentek s ott először Henrich Viktor főmérnök, majd Régeny József főaknász s Karda János bányász fejezték ki a fölötti öröküket, hogy az igazgató itteni pozícióját megtartotta s az ő vezetése alatt teljesíthetik azt a nehéz de közhasznú feladatot mely hivatásszerű kötelességük teljesítése körül rájuk vár. Válaszában az igazgató örömét fejezte ki a fölött, hogy továbbra is ily derék tiszt, altiszt karral s egyéb bányaalkalmazottakkal működhetik az itteni nagy iparvállalat élén s midőn a nem várt meglepő tisztelgést megköszöni, kéri a bányavállalat kötelekébe tartozókat, hogy őt feladata teljesítésében támogassák. Kívülről felhangzott a nyitott ablakokon át kihallatszott üdvözetekre és válaszra a szívből jövő lelkes eljenzés, harsogott az üdvözlő zene s a tisztelgés 1/4 9 órakor véget ért.

— **Helyre igazítás.** Mult számunkban közöltük a minisztereknél tisztelgett küldöttség névsorát, melyből tévedésből kimaradt: Marek Mór, fogy. adobérlő, Moldován János. Piek Samu kereskedő, Sternberg Bertalan építési-vállalkozó, és Váradi Vilmos sör nagyraktáros neve.

szokás ellenére a flegma teljes hijjával, a nevetéstől fildokolva, kezemre mutat és azt mondja, hogy:

— Regade donez la main de Madame!

A kezemre néztünk, miközben angliis utitársunk már közel volt a pukkadáshoz, ha hirtelen le nem húzom a kezemről a kék selyem harisnyámat, melyet a nagy kapkodásban, nem tudva, hogy hová tegyem: keztü helyett a kezemre húztam

Mikor a nagy meglepetés után magamhoz tértem, szinte kétségbe esve kérdeztem az uramtól:

— Na, öreg, mi lesz, ha ezt otthon megtudják?

A szomszédunkban ülő házaspár kórusban felelt:

— Nem fogja megtudni senki sem.

És — ime!

B. Kertész Ella.

— **A lapényi s. jegyzői állásra.** 18 okleveles jegyző, köztük több körjegyző pályázott. Előre láthatólag nagy érdeklődés mellett ejtik meg a választás, hétfőn f. hó 10-én d. e. Vulkánban a körjegyzői irodában. A szavazatok előre láthatólag nagyon megoszolnak.

— **Gymnaziumunk felszerelése javára** f. hó 1-én rendezett hangverseny úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben fényesen sikerült. Szépszámu intelligens közönség gyönyörködött a magas színvonalon állott kifogástalan produkciókban, melyeknek sorozatát Kélernek a bányazenekar által előadott gyújtó hatású Rákóczi indulója nyitotta meg. Dombora Ilonka k. a. a. Thewrewk Árpád „Első szerelmes levél” című monológját kedves naivitással, elbájoló közvetlenséggel adta elő. Megtapsolta a hálás közönség. Programmon kívül nagyhatást keltett Gouvy Sextettje, melyet Rosehnál János ur művészi fuvola, Pán János és Sweida József urak precíz hegedű, Sandner János ur szép viola, Tonhazy Jakab ur remek cello- és Duffek József ur kifogástalan gordonka játéka a szerző intenciójának megfelelő gyönyörű előadásban páratlanul élvezetessé tett. Gabányi humoros leírása: „A föld és népei” helyi vonatkozása szellemes kiegészítésekkel, dr. Sáringer János tanár ur rokonszenves előadásában nagy hatást keltett. Ezután következett: Lucza napján. Rövid vígjáték. Személyek: Vilmos, Fischer Aladár gymn. IV. o. tanuló. Bence, Karda István gymn. IV. o. tanuló. Juczika, Veil Jenő gymn. II. o. tanuló. Maris, Rotter Antal gymn. III. o. tanuló. Mindannyian kedvesen s gondos betanításra való sikerrel oldották meg szerepüket. Meltő záradéka volt a műsornak Wagner Abrándja Lohengrin operából, melyet a bányazenekar nagyhatással produkált, melyért szintén zajos tapsokban nyilvánult a közönség elismerése. Ezután táncz következett. A négyeseket 35—40 pár tanzolta

— **Köszönet nyilvánítás.** Folyó hó 3-ikán a gymnasium felszerelése javára tartott hangversenyen fölül fizettek a következők: Andreics János, Salgó-tarjáni közönbánya részvénytársaság 20—20 kor. Salgó-tarjáni altiszti kaszinó, Salgó-tarjáni társláda, Henrich Viktor 10—10 kor. Dr. Bottenstein Samu, Rotter Antal, Mrász János, 6—6 kor. Piek Samu 5 kor. Váradi Vilmos, Goró Ferencz, Havas Ede, 4—4 kor. Kohn Lázár, Papp Sándor, Özv. Krausz Péterné, Katona Sándor, Dombora László, Eder Ottó 3—3 kor. Schäffer Mihály, Weil Dávid, Kreffly Mátvás, Rípl Vilmos, Rídl J. aelhim Pittner József, Czibovszky Ferencz, Rosehnál János, dr. Weisz József, Kósa Mihály, Liska Károly, Ott Mátvás, Pelger Mihály, Héjas József, dr. Schulek Jenő, Hussek Gyula, Varga Gusztáv, Tribusz Gyula, Weisz Ignátz, Peccol Antal, Braun Albert, Priváry Géza, Szóts Mihály, Luka Bálint 2—2 kor. Striegl József, Hauer József, Brodi Mór, Sajtós János, Váradi Mihály, Urbán Andor, Rosenthal Manó, Scholtész József, Rádik István, Manheim Farkas, Fischer Szilárd, Varga Ignatz, Hobik Béla, Junger Simon, Farkas Lajos, Kohn Samu, Özv. Györke /Ferenczné, Nagy Miklós, Vajda Géza, Györke Gusztáv, Kohn Rezső, Glíck József, Kozák György, Guld József, Gerbert Otto, Gerbert Béla, Dombora József, Dombora Lajos, Györke Ferencz, Spezinger Jenő, Havas Ede, Zipszer Pál 1—1 kor. Kohn Lajos 70 fillér., Almási Béla 50 fillér., Marosy Vincze 40 fillér., Ehrenreich Adolf 20 fillér. Fogadják a nemesszívű adakozók legforóbb köszönetünket. Ugyan ezen alkalommal, mely köszönetet mondunk a hangversenyben való közreműködésért Dombora Ilonka kisasszonynak, Rosehnál János és dr. Sáringer János uraknak, a bányatársulati zenekarnak és végül a mi kis deákjainknak is.

Gymnasium igazgatósága.

— **A házalással üzött vissza élések ellen.** Lapunk több számában említettük már azon visszaéléseket, melyekkel a házalók egy részt az itteni szolid kereskedők, másrészt a hiszekeny közönség érdekét megrövidítik. Követendő példát adott ennek megszüntetésére Zalavármegye alispánja, a ki rendeletben meghagyta, a járási főszolgabírának, hogy utasítsák a körjegyzőket, hogy a közönséget az utazó ügynökök szédelgéseiről világosítsák föl, vegyék igénybe ennél minél tágabb körben való terjesztésére az értelmeséget, s használjanak föl minden alkalmat, hogy a lakosság kitanitassék arra, hogy semmi néven nevezendő utazó ügynökök által magukat tévútra vezetetni ne engedjék; különösen óvakodjanak attól, hogy bevásárlásaikat ismeretlen ezégekől, s azok ügynökeiktől eszközöljék s főképp ne áljának szoba olyanokkal, a kik az ár fedezésére váltót kívánnak. Igazán méltó ezen rendelet arra, hogy a házalással üzött visszaélések ellen, az illetékes hatóságok Zalavármegye alispánjának fenti rendeletét figyelembe

véve, megfelelő indézkedésekkel akadályozzák meg a tszteségtelen versenyt, addig is, míg a törvényhozásnak ez irányban életbe léptetendő intézkedése hatályba lép. — Ha valahol, úgy itt a Zsilvölgyben erre szükség volna.

— **Tanítói gyűlés.** A vármegyei tantestület Zsilvölgyi köre hétfőn f. hó 10-én d. e. 9 órakor Petrillán a deákgyarmati állami iskolában gyűlést tart, melyre a szülőket és tanügybarátokat is tisztelettel meghívja: Fekete József, elnök.

— **Korcsolyázók figyelmébe.** Az időjárás szokatlanul enyhe, a hét folyamán is voltak napok midőn úyri ruhában lehetett járkalni. Ez a rendkívüli időjárás azonban nem lohasztja le a petrozsényi korcsolyázó egyesület ügyei buzgó vezetőinek reményét a kik erősen bíznak abban, hogy lesz alkalmuk a testedző sportot űzni majd ha fagy. A mult évről pénze maradt az egyesületnek s így ez évre igen csekély lesz a tagsági díj.

— **A román bor.** Káros visszaélésekről értesülünk. Airól van szó, hogy becsempészett román borokkal tiltott módon károsítják a magyarországi bortermelőket. A román határon át két forintot vámmal, potom áron nagymennyiségű szőlő jön be Erdélybe, amely rögtön borrá dolgoztatik. Éppen most, a mikor a termelők alig bírják eladni termésüket, egész Nagyváradig felhatolva előzöni a vidéket ez a csempészett bor, tönkre téve Erdélyben is, másutt is a borárakat. Különösen Háromszék vármegyében van Sósmező vámbelépő állomás. Egy hegyszakadékon át vezet itt kövezett út Romániába. Ezen az úton legtöbb, de más állomásokon is történik kocsikon a román szőlőnek nagymennyiségű átszállítása. Sósmezőn a vámőrök közvetlen közelében prések állítottak fel, amelyeken a behozott szőlő legtöbbszőr rögtön borrá préseltetik. A szőlőt behozó emberek két forint vámot fizetnek a szőlőért, amit a románoktól potom áron vesznek. Képzeltetjük minő versenyt támasztanak ezek az importőrök a magyar termelőknek. A magyar bortermelők panaszkodnak, hogy 2—3 év óta bepincézett boraikat nem képesek eladni s az idén is jó és nagy bortermés volt. Bortermelőink zugolódása tehát nem indokolatlan, különösen, ha tudjuk, hogy a bortermelés van leginkább megadóztatva. A szőlővel beültetett területek adóalapul vett tiszta jövedelme a legmagasabb, a termelés a legköltségesebb s ezen fölül fogyasztási és kimerési adó alá is esik a must, illetőleg a bor. Vidékünkre nézve előnyös, ha a nagy verseny és tulságos kínálat folytán olcsóbban kaphatjuk a bort, ámdé a közgazdasági közérdek veszélyeztetésével a partikularis helyi tekintetek mértékadók nem lehetnek, mert ezen esetben örövendőnk kellene, hogy hozzánk meg ugyancsak Romániából amyi marhat és sertést csempésznek be. A fogyasztó közönség ennek se veszi hasznát, mert míg a közeli Hátszegen és vidéken 34 kr, Aradon és vidéken 32 kr-ért alig tudják a tenyészteket eladni, addig mi itt 34 kr-ával fizetjük a sertés hus kilóját. A fogyasztó közönségnek tehát semmi haszna sincsen az ilyen csempészkedésből.

CSARNOK.

Szomorú szép Mártha.

Búsán ragyogtak a csillagok az égen.

Édes szeretőjét várta réges-régen

Virágos kertjében . . . de hiába várta!

Szomorú szép Mártha,

Piros rózsá nyílt virágos kertjében,

Szerelmem rózsája virágzott szívében.

Várta szeretőjét, mint a galamb várta

Szomorú szép Mártha.

Levelet hozának Mártának ezimére,

Fekete peesét volt nyomra a levélre.

Liliomkezelével remegve feltúrta

Szomorú szép Mártha.

Bosnyákország földjén kicsurgott a vére . . .

Ezt az üzenetet írták a levélbe.

Kék szeme harmatját ejtő az írásra
Szomorú szép Mártha.

Hajnalhasadástól naplenyugodásig
Búsán dalolgatva öntözé virágját.
Haldokló hatypüként dalolt egyre-másra
Szomorú szép Mártha.

Elhervadt a rózsá a virágos kertben,

Elhervadt hűséges szíve a kesereben.

S csak e három szócskát írták sírfájára:

Szomorú szép Mártha!

A zsilvölgyi deputatio.

Emlékiratokat vittünk a székes fővárosba és a Zsilvölgy közönsége nevében átnyújtottuk az illető ministereknek. De nem erről, hanem a küldöttség tagjairól emlékezünk meg, röviden:

Képviselve volt abban a deputációban a Zsilvölgy minden foglalkozási köre és minden társadalmilag számottevő osztálya. Szép mozaik kép is volt az, midőn tömegesen felvonultunk a Pannónia szállótól az Országházig. A ezilindertől le egészen a boeskorig minden elegáns viselet képviselve volt. Bámúlónk is akad elég, de többen, a kik a székes fővárosban még nem voltak, bámultak is elegendő.

Az egyik boeskoros atyafitól kérdeztem:

— Hogy tetszik Budapest?

— Kérem, én nem látom ezektől az istentelen nagy házaktól.

Számos érdekes epizód is fordult elő, de nem lehet mindent elárulni, mert máskor nem engednék el férjeiket, deputációba az asszonyok. Pedig egypárszor még köldökségileg zörgetnünk kell a ministerek ajtaján, addig, míg kéréseink teljesítenek. Egy két eset azonban lehetetlen elhallgatni:

Sokszor gondolkoztam a fölött, hogy mért tartja a magyar közmondás:

„Nyáron gúnyát, télen eléséget vigy magaddal az utra.”

Nagyon praktikus tanács. Abból az időből származik, midőn elődeink még tengelyen utaztak. Ha jó időben elindultak, az uton vihar, eső, hideg utolérhette az utast s szüksége volt a gúnyára, de eléséget mindenütt kaphatott. — Ha mást nem: gyümölcsöt. Télen azonban figyelemzetés nélkül s gondoskodott az utas meleg ruháról, de ha a hóvihar valahol kint szoritotta, elővehette az eléséget.

Eleség nélkül azonban még ma se bocsájtja hosszab utra a gondos házi asszony a férjét. Ezt tapasztaltuk a mult heti deputációba járás alkalmával is. Alig helyezkedtünk el a kupékban, a bőröndökből előkerült a sonka, sült csirke, töpörtös pogácsa, szilvórium, bor stb. Azután a kártya. Időtöltésből krajczáros ferblit játszottunk. Piskitig megnyertem az ebédet, Csabáig a vacsorát s Budapestig aludtam.

Pesten esti hat óra tájban, fárasztó futkosás után beállított az Orientben egyik jegyző lakására s ez meghívott hazudról hozott sült csirkére.

— Biz az nem lesz rossz, — mondtam, — színház utánig még egy is megéhezünk.

És kivette úi bőröndjéből az elemozsiát. Kioldja a szép fehér asztalkendőt, kibontja a gondosan összehajtott papír csomagot. Kinyitjuk zsebkéseinket, előre nagyokat nyelünk. A harmadik papír burkolatból: egy szépen sült csirke gondosan megszopogatott esontjait látjuk magunk előtt.

— Ezzel akarsz engem megrátraktálni?

Mondtam keserűen nevetve.

— Hidd el barátom, ez egy egész csirke volt.

— Látom, de csak volt. Ettől ugyan éhesen megünk a színházba.

— Nézd azok az éhes hollók, még a szemét is kívájták.

— Mért nem zártad be a bőröndödet.

— Tudtam is én, hogy itt hiénák vannak.

Engem alaposan bosszantott az eset, mert rendszeren malőröm van ha vendégül hívnak. Itt Petrozsényben is, ha valahova meghívnak ebédre, vagy vacsorára ugyan akkora még négy — öt helyre bizonyosan meginvitálnak s még ezeknél megköszönöm s kimentem magamat, akkora elkésem onnan, a hová először meghívtak s ott is hoppon maradok.

— Tudod mit? Volna egy jó tanácsom.

— Halljuk.

— Pakold vissza a csontokat úgy a mint voltak s mond alkalmilag, hogy hozzá se nyúltál a magaddal hozott elemőzsiához. Így majd bosszankodnak azok a kik a csirkét bepofázták, hogy nem nevezhetnek felsüléseden.

— Nagyon helyes. De ígérd meg, hogy te se szólsz egy kukkot se.

— Hallgatok mint a sir.

Nem is mondtam, nem is mondom el senkinek.

Szombaton a hajnali vonattal érkeztem haza. Azonnal a dologhoz láttam. Nem volt a laphoz még se vezércikk, se másodcikk. Anyag volt az én álmos fejemben elég. (Már tudniillik aktualis téma.)

Egy kutya nyelvet megírtam a vezércikkéből. Még nem volt hat óra.

Az ajtó nyílás zajára feltekintek a betű-barázdáról. Egy szurtos fiú állt előtem. Lehetett 10—12 éves.

— Khérem, nem tetszik jó friss virsli tormával?

— Vigyen el az ördög, mondtam, nem szoktam én virslit kávézni.

— Szolgálhatok nagyon finom sült tökkel is khérem alászan.

— Nem hordod el magad, szemtelen kölke apádnak!

— Khérem nekem ninesen apám, nem is volt, de valódi orosz teával szolgálhatok. Ez az aroma khérem, tessék szagolni.

— Ha nem lódulsz, rögtön kidoblak az ablakon virsliddel, sülttököddel s orosz teáddal együtt.

— Inkább méltóztassék ezekből a naptárakból választani, nagyon olcsón adom.

Erre már az én higgadt vérem is felfortyant s mosolyogva kérdém:

— Hát hogyan mertél ide betolakodni hajnalban?

— Világosságot láttam, máshol még sötétek az ablakok.

Vettem tőle egy rezeda illatu mosdó szappant megveregettem a vállát, hogy kibékítem, mert szentül megvagyok győződve, hogy ebből az élelmes zsidó fiúból milliomos lesz ha előbb meg nem hal.

HIRDETÉSEK:

Legolesőbb beszerzési forrás jó óráknak 3 évi írásbeli jótállással.

Konrád János

óragyár és aranyárak szállításiháza
BRÜX (Csehország)

ajánlja legszigorubb kezességű 15 év óta legjobb hírből álló gyártmányait.

Órák, arany- és ezüstárakban

A cég a cs. és kir. birodalmi sassal van kitüntetve. Birtokosa arany és ezüst kiállítási érméknek, valamint ezreire menő írásbeli elismerő leveleknek. Az összes áruk a cs. kir. fémjelző hivataltól vannak felülvizsgálva és fémjelezve. Megnemfelelő becseslve vagy kivánatra a pénz visszaszolgáltatva lesz; ennélfogva minden kockázat ki van zárva.

Valódi ezüst remt. óra frt 5.8), duplafedelű frt 7.75, jó nickel remt. óra frt 3.75; ezüst női remt. óra frt 7.75; valódi 14 kar. arany női remt. óra frt 14.—, arany gyűrűk drbja frt 2.25.

Valódi ezüst panczél-láncok cs. és kir. fémjelzéssel 30 cm, hosszú 15 gr. nehéz súlyú frt 1.20, 20 gr. súlyú frt 1.50, 30 gr. súlyú frt 2.20.

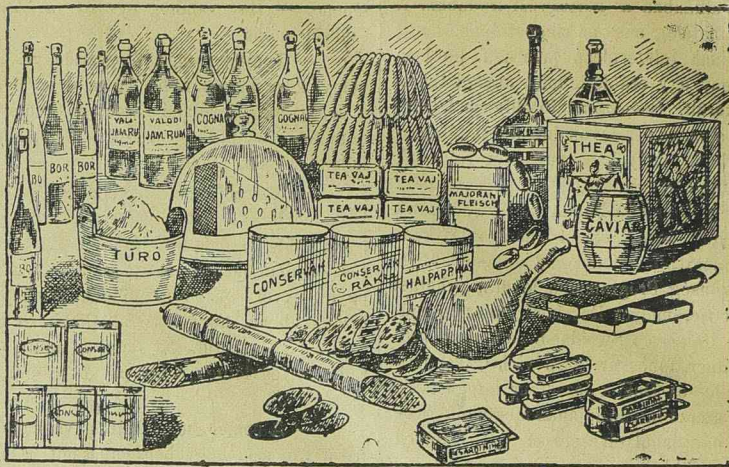
Fizetés fejében bármely országbeli levélbélygek is elfogadtnak.

A szállítás utánvét vagy az összeg előleges beküldése ellenében történik.

Gazdagon illusztrált árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

!! Legolcsóbb bevásárlási forrás !!

! Jutányos árak !

! Pontos kiszolgálás !

Petrozsény főutcáján, a MALEAHID mellett lévő SZOKOL-féle házban

== fűszer és vegyeskereskedést ==

nyitottam s ezen üzlet körébe tartozó árukkal dusan felszereltem.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozni bátorodom, tiszteletteljesen kijelentem, hogy főtörekvésem, a kíváncsnak teljesen megfelelő árucikkek legpontosabb kiszolgálásával a nagyérdemű közönség tisztelettel kéri kegyes pártolását kiérdemelni.

2—4

KOZÁK LAJOS.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

A közelgő karácsonyi és újévi ünnepek alkalmából a legbecsesebb és a legfokozottabb igényeket is kielégítő ajándék-tárgyak PETROZSÉNYBEN

KOHN KATALIN

kereskedésében kaphatók, hol: üveg-, porcelán-, kinaezüst- s érczárak, gyermekjátékok, szalondisztárgyak, remek kivitelű képek, tükrök egyszerű s diszes lámpák, evőeszközök s konyha felszerelési s egyéb házszerűségi cikkek és diszmű áruk a legdusabb választékban, a legjutányosabb áron kifogástalanul kiszolgáltatnak.

Az érintett áruk beszerzésénél, dusan felszerelt kereskedésének figyelembe vételét és a n. é. közönség szives pártolását kéri:

2—4

Kohn Katalin.

Petrozsény, főutca.

Képkeretek s táblaüveg.

HAZAI IPAR!

Wein Károly és Társai

szövőgyár, KÉSMÁRK

elismert hírneves

Szepességi vászon

és

Damaszk áru

minden nagyobb üzletben kaphatók.

Gyáraiból származó minden darab áru

ezen védjeggyel van ellátva.

1—10

HAZAI IPAR!